Ročník 1951. 77

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 15. Vydána dne 10. dubna 1951. Cena Kčs 1.—.

OBSAH:

(24.—26.) 24. Nařízení o lékařích. — 25. Nařízení o dentistech. — 26. Nařízení, kterým se zrušují Ředitelství pro cestovní ruch a oblastní a místní sbory pro cestovní ruch.

24.

Vládní nařízení ze dne 13. února 1951 o lékařích.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 4 odst. 1 zákona č. 170/1950 Sb., o zdravotnických povoláních:

§ 1.

Úkolem lékaře je poskytovat svědomitě účelnou a hodnotnou zdravotní péči se zvláštním zaměřením na péči ochrannou, dbát o soustavné zvyšování zdravotní úrovně a zdravotního uvědomění lidu, přispívat ke zlepšení práce ostatních zdravotnických pracovníků a odborně řídit jejich činnost; tento úkol plní především odbornou prací ve výkonných zařízeních veřejné zdravotní péče nebo účastí na jejím organisování, řízení a kontrole.

§ 2.

Lékařské povolání může vykonávat československý občan, který je bezúhonný, tělesně a duševně způsobilý a podrobil se s úspěchem závěrečným zkouškám na lékařské fakultě v republice Československé a složil lékařský slib.

§ 3.

Ministerstvo zdravotnictví může povolit výkon lékařského povolání cizinci nebo tomu, kdo nabyl odborné způsobilosti na vysoké škole v cizině, jsou-li podle svého vzdělání a praktické činnosti způsobilí k výkonu tohoto povolání. Ministerstvo zdravotnictví může toto povolení vázat na úspěšný výkon zkoušky.

§ 4.

Aby lékaři mohli dobře plnit úkoly jim uložené, zejména, aby se zajistilo, že úroveň jejich odborné práce bude odpovídat současnému stavu vědy, účastní se školení a výcviku, po případě výcviku potřebného pro získání zvláštní způsobilosti v určitém oboru. Na úspěšný výsledek tohoto školení nebo výcviku lze vázat další výkon lékařského povolání vůbec nebo v určitém oboru. Školení a výcvik lékařů řídí ministerstvo zdravotnictví v dohodě se zúčastněnými ministerstvy.

§ 5.

(1) Ministerstvo zdravotnictví řídí rozmisťování lékařů podle jednotného hospodářského plánu tak, aby byla zajištěna především zdravotní péče v rámci národního pojištění, zvláště pak zdravotní péče o pracující na závodech.

(2) Působiště lékařů určují krajské národní výbory podle směrnic ministerstva zdravotnictví; jde-li o přemístění lékaře na působiště v jiném kraji nebo vyžaduje-li toho jiný důležitý obecný zdravotní zájem, určuje působiště ministerstvo zdravotnictví.

§ 6.

Krajský národní výbor, po případě ministerstvo zdravotnictví uloží lékaři při určení působiště nebo kdykoli později určitý pracovní závazek v oboru veřejné zdravotní péče, a vyžaduje-li toho důležitý obecný zdravotní zájem, též zvláštní úkoly na dobu mimořádné potřeby.

§ 7.

Krajský národní výbor zakáže výkon povolání lékaři, který nesplňuje podmínky výkonu svého povolání. Stejné opatření může učinit krajský národní výbor u lékaře, který neplní povinnosti uložené mu zákonem o zdravotnických povoláních nebo předpisy vydanými podle něho.

§ 8.

O náhradách za výdaje, které vzniknou lékaři převzetím a plněním povinností uložených mu podle zákona o zdravotnických povoláních a předpisů vydaných podle něho, platí předpisy o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů, po případě předpisy o náhradách výdajů účastníkům školení.

§ 9.

Ustanovení §§ 5 až 8 se nevztahují na lékaře branné moci. Pro lékaře Sboru národní bezpečnosti a Sboru vězeňské stráže platí tato ustanovení, jen pokud jde o výkon jejich povolání mimo tento jejich služební (pracovní) poměr; při určování působiště a při ukládání pracovních závazků a mimořádných úkolů se těmto lékařům umožní nerušené plnění povinností plynoucích z jejich služebního (pracovního) poměru.

§ 10.

(1) Bližší úpravu výkonu lékařského povolání, s výjimkou lékařů branné moci, Sboru národní bezpečnosti a Sboru vězeňské stráže, provede ministerstvo zdravotnictví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a v součinnosti s jednotnou odborovou organisací vyhláškami v úředním listě. Při tom vydá zejména podrobnější předpisy

a) o úkolech lékařů,

b) o podmínkách pro povolení výkonu lékařského povolání cizinci nebo tomu, kdo nabyl odborné způsobilosti v cizině,

c) o školení a výcviku lékařů,

d) o náhradě za výdaje uvedené v § 8.

(2) Bližší úpravu výkonu povolání lékařů Sboru národní bezpečnosti a Sboru vězeňské stráže provedou obecnými právními předpisy ministerstva národní bezpečnosti a spravedlnosti v dohodě s ministerstvem zdravotnictví.

§ 11.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1951; provedou je ministři zdravotnictví, národní obrany, národní bezpečnosti a spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

arm. gen. Dr. **Čepička** v. r.

Kopřiva v. r.

Dr. **Rais** v. r.

Plojhar v. r.

25.

Vládní nařízení ze dne 13. února 1951 o dentistech.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 4 odst. 1 zákona č. 170/1950 Sb., o zdravotnických povoláních:

§ 1.

Úkolem dentisty je přispívat účelným a hodnotným ošetřením chrupu v rozsahu stanoveném v § 4 k rozšíření a prohloubení zubní péče a tím ke zvýšení zdravotní úrovně lidu; tento úkol plní odbornou prací především ve výkonných zařízeních veřejné zdravotní péče.

§ 2.

Povolání dentisty může vykonávat a tohoto označení užívat československý občan, který je bezúhonný, tělesně a duševně způsobilý k výkonu tohoto povolání a dne 31. prosince 1950

a) měl oprávnění vykonávat zubní techniku jako dentista nebo jako zkoušený zubní technik nebo

b) měl oprávnění vykonávat zubní techniku v omezeném rozsahu jako zubní technik a do 31. prosince 1952 úspěšně vykoná praktickou zkoušku nebo

c) měl podanou přihlášku ke zkoušce podle tehdejších předpisů o vykonávání zubní techniky a do 31. prosince 1952 úspěšně vykoná písemnou, ústní a praktickou zkoušku.

§ 3.

Ministerstvo zdravotnictví může povolit výkon povolání dentisty cizinci nebo tomu, kdo získal vzdělání nebo výcvik v zubní technice v cizině, jsou-li podle svého vzdělání a výcviku a po případě praktické činnosti způsobilí k výkonu tohoto povolání. Ministerstvo zdravotnictví může toto povolení vázat na úspěšný výkon zkoušky.

§ 4.

(1) Při plnění úkolů podle § 1 je dentista oprávněn

a) odstraňovat zubní kámen a povlak,

b) přibrušovat zuby,

c) zhotovovat pevné a snímací upevňovací dlahy,

d) odstraňovat citlivost zubů impregnací,

e) otevírat a plnit (plombovat) zuby a kořeny, čítajíc v to ošetření kořenů,
f) vytahovat zuby a kořeny, s výjimkou případů vyžadujících lékařského ošetření,
g) zhotovovat a zasazovat, přizpůsobovat a opravovat pevné a snímací umělé náhrady chrupu, zubů a jejich částí.

(2) K provádění výkonů uvedených v odstavci 1 je dentista oprávněn
a) brát otisky zubů a čelisti,
b) používat místního znecitlivění,
c) odebírat léčiva a používat jich,
d) zhotovovat a hodnotit roentgenové snímky zubů (skiagrafie), pokud je k tomu způsobilý.

(3) K jiným výkonům není dentista oprávněn; zejména nesmí
a) používat okrskového znecitlivění a narkosy,
b) otevírat hlízy,
c) léčit chorobné změny na dásni, na ústní sliznici a na čelisti,
d) provádět resekci kořenového hrotu,
e) léčit čelistní anomalie (orthodontie),
f) prohlížet pod účinkem roentgenového záření (skiaskopie),
g) předpisovat léčiva,
h) provádět diathermii a jontoforesu.

(4) Zjistí-li dentista při provádění výkonů, že je třeba lékařského ošetření, nesmí, pokud nejde o poskytnutí první pomoci, ve výkonech pokračovat a je povinen předat ošetřovaného k dalšímu odbornému ošetření, po případě mu toto ošetření zajistit.

§ 5.

Aby dentisté mohli dobře plnit své úkoly, zejména aby se zajistilo stálé zvyšování úrovně jejich odborné práce, účastní se školení. Na úspěšný výsledek tohoto školení lze vázat další výkon povolání dentisty. Školení řídí ministerstvo zdravotnictví v dohodě se zúčastněnými ministerstvy.

§ 6.

(1) Působiště dentisty určuje a mění krajský národní výbor podle směrnic ministerstva zdravotnictví tak, aby bylo v souladu s jednotným hospodářským plánem. Jde-li o přemístění dentisty na působiště v jiném kraji nebo vyžaduje-li toho jiný důležitý obecný zdravotní zájem, určuje působiště ministerstvo zdravotnictví po slyšení krajského národního výboru.

(2) Při výkonu působnosti podle odstavce 1 dbá krajský národní výbor, po případě ministerstvo zdravotnictví zejména o to, aby byla zajištěna zdravotní péče v rámci národního pojištění, zvláště pak zdravotní péče o pracující na závodech.

§ 7.

Krajský národní výbor, po případě ministerstvo zdravotnictví uloží dentistovi při určení působiště nebo kdykoli později určitý pracovní závazek v oboru veřejné zdravotní péče, a vyžaduje-li toho důležitý obecný zdravotní zájem, též zvláštní úkoly na dobu mimořádné potřeby.

§ 8.

Krajský národní výbor zakáže dentistovi výkon povolání, nesplňuje-li podmínky stanovené v § 2. Stejné opatření může krajský národní výbor učinit též u dentisty, který neplní povinnosti uložené mu zákonem o zdravotnických povoláních nebo předpisy vydanými podle něho.

§ 9.

O náhradách za výdaje, které vzniknou dentistovi převzetím povinností uložených podle zákona o zdravotnických povoláních a předpisů vydaných podle něho, platí předpisy o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů, po případě předpisy o náhradách výdajů účastníkům školení.

§ 10.

Ustanovení §§ 6 až 9 se nevztahují na dentisty branné moci. Pro dentisty Sboru národní bezpečnosti nebo Sboru vězeňské stráže platí tato ustanovení, jen pokud jde o výkon jejich povolání mimo tento jejich služební (pracovní) poměr; při určování působiště a při ukládání pracovních závazků a mimořádných úkolů se těmto dentistům umožní nerušené plnění povinností plynoucích z jejich služebního (pracovního) poměru.

§ 11.

(1) Bližší úpravu výkonu povolání dentisty, s výjimkou dentistů branné moci, Sboru národní bezpečnosti a Sboru vězeňské stráže, provede ministerstvo zdravotnictví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a v součinnosti s jednotnou odborovou organisací vyhláškami v úředním listě. Tímto způsobem vydá zejména podrobnější předpisy
a) o úkolech dentistů,
b) o zkouškách dentistů,
c) o podmínkách pro povolení výkonu povolání dentisty cizinci nebo osobě, která získala vzdělání nebo výcvik v zubní technice v cizině,
d) o průkazu způsobilosti podle § 4 odst. 2 písm. d),
e) o náhradě za výdaje podle § 9.

(2) Bližší úpravu výkonu povolání dentistu Sboru národní bezpečnosti a Sboru vězeňské stráže provedou obecnými právními předpisy ministerstva národní bezpečnosti a spravedlnosti v dohodě s ministerstvem zdravotnictví.

§ 12.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1951; provedou je ministři zdravotnictví, národní obrany, národní bezpečnosti a spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.
arm. gen. Dr. Čepička v. r.
Kopřiva v. r.
Dr. Rais v. r.
Plojhar v. r.

26.

Vládní nařízení ze dne 13. března 1951,

kterým se zrušují Ředitelství pro cestovní ruch a oblastní a místní sbory pro cestovní ruch.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 1 odst. 1 zákona č. 143/1949 Sb., o změnách v organisaci veřejné správy a v působnosti jejích orgánů:

§ 1.

(1) Ředitelství pro cestovní ruch (dále jen „Ředitelství"), zřízené zákonem č. 149/1939 Sl. z., o cestovním ruchu, a oblastní a místní sbory pro cestovní ruch, zřízené podle téhož zákona, se zrušují uplynutím dne 31. prosince 1950.

(2) Působnost Ředitelství přechází na pověřenectvo průmyslu a obchodu, působnost oblastních sborů na krajské národní výbory a působnost místních sborů na okresní národní výbory, a to dnem 1. ledna 1951.

§ 2.

(1) Likvidaci Ředitelství a oblastních a místních sborů provede pověřenectvo obchodu.

(2) Pověřenectvo obchodu, krajské a okresní národní výbory převezmou v rámci plánu pracovních sil potřebný počet zaměstnanců zrušených útvarů.

§ 3.

Podrobnosti k provedení ustanovení §§ 1 a 2 upraví ministerstvo vnitřního obchodu vyhláškou v úředním listě, vydanou v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady.

§ 4.

Opatření učiněná ve shodě s ustanoveními tohoto nařízení přede dnem počátku jeho účinnosti se od počátku pokládají za opatření podle tohoto nařízení.

§ 5.

Zrušují se:

1. §§ 2 a 3, § 4 odst. 1, 4 a 5, § 5 odst. 1 a 3, §§ 7 a 8 zákona č. 149/1939 Sl. z., o cestovním ruchu,
2. zákon č. 329/1939 Sl. z., o příjmech Ředitelství pro cestovní ruch,
3. vládní nařízení č. 199/1939 Sl. z., o organisaci Ředitelství pro cestovní ruch,
4. vládní nařízení č. 101/1940 Sl. z., o vyhlášení Ředitelství pro cestovní ruch za podnik spravovaný podle zásad obchodního hospodaření.

§ 6.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři vnitřního obchodu a vnitra v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.
Nosek v. r.
Krajčír v. r.

Administrace: Praha III. Tržiště č. 9. — Telefon č. 459-41 až 43. — Účet Státní banky československé č. 42.012*2. Roční předplatné Kčs 200.—. — Frankované reklamace se uznávají jen, dojdou-li do 28 dnů po vydání (zaplacení) reklamované částky (Sbírky). — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.705/IIIa 1939. Dohlédací poštovní úřad Praha 022. — Tiskne Státní tiskárna, n. p. 02 v Praze.